GENÇ Dergisi'nin ücretsiz ekidir
MAYIS 2008 - SAYI 13

CAFCAF

mayıs sızıntısı

WWW.CAFCAFDERGISI.NET

kartonpiyer

piyerkarton@yahoo.com

Oy verirsem açık kalmaz

Çıkan kısmın özeti: Bugüne kadar hangi partiye oy verse hakkında kapatılma davası açılan zavallı vatandaşımız Karton Piyer oyunu CeHaPe'ye vermeye karar verdi. Acep görelim bakalım başına neler neler geldi?

Yeni Bölüm: Haklı çıkmanın insanda bıraktığı ağırlık ancak ve ancak üst üste 4,5 porsiyon İskender Kebabın midede bıraktığı kanatıcı etki ile ölçülebilir. Sancı mideme Irak'a "demokrasi" götüren bir ABD askerinin şevkatiyle girdiğinde Karton Piyer olmanın haklı gururunu kalbimin bir köşesinde havalandırmaya çıkarmıştım.

Meğer "patlamaya" hazır bir haberin üstünde oturuyomuşum. Meğer geçen sayıda "Oyum CeHaPe'ye" derken, sormuştum. Bakalım ben oyumu CeHaPe'ye verince "Bugüne kadar hangi partiye oy verse kapattığımız Karton Beyimiz Piyer'imiz o partiye de oy verdiğine göre bir bildiği vardır. Bu yüzden de o partiyi de istisna kabul etmeyelim. Gereği ne ise yapalım." Diyecekler mi diye sormuştum. Eminim bu sorumu görünce Karton Bey de "tevazu"dan eser yok, parti kapatma davalarından bile kendine pay çıkartıyor demiştiniz. Ancak görünen köy kılavuz istemiyor. CeHaPe'nin on bin üyesinin "usülsüzlük" sebebiyle üyelikten ihraç edildiği, hakkında bir kayıp trilyon davasının açılmasına ramak kaldığımız ortada. Ancak daha icraata dökülmemiş ama dillendirilmiş bir gerçek ile de karşı karşıyayız. Daha sadece lafını ettiğim bir tercih dahi bir dizi hukuki sonuca sebep olabiliyor. Bu noktada henüz oy vermediğim için CeHaPe'liler yüreğini ferah tutabilirler. (Şimdi söz konusu partideki arkadaşlar "ferah" kelimesini bilmeyebilirler. O yüzden açıklama yapmam şart. Bu arkadaşların yürekleri gönenç içinde çarpabilir demek istiyorum.) Henüz oy vermediğimden CeHaPe'liler "şimdilik" kapatılma tehlikesi ile karşı karşıya değiller. Ancak bir niyet beyanı bile meseleyi "adli" bir sürece soktuğuna göre bu niyetin amel edilmesinden sonra beklenen "kapatılma"nın gerçekleşmesi kimseyi şaşırtmasın.

Bu yazıdan çıkarılacak ibret: Sevgili siyasi partiler. Canım liderlerim. Saygıdeğer politik şahsiyetler. Oyumu istemeyin. Ben kimseye oy vermediğim sürece "parti mezarlığı"na ek arsa almamıza gerek yok demektir. Ama en kötü ihimale hazırlıklı olmalıyız. Ya bir de oy verirsem. Sonrasını burada ifade etmeme zannediyorum ki gerek yok.

CAFCAF
sayı 13 / mayıs 2008
genç dergisi'nin mizah hizmetidir
www.cafcafdergisi.net

Altınoluk San. Tic. A.Ş. adına sahibi ve yazı işleri müdürü: M. Lütfi Arslan Yayın Editörü: Asım Gültekin
Yayın Kurulu: Bünyamin Yılmaz, Turgut Yılmaz, Yusuf Kot, Faruk Günindi Yazar ve çizerler: Cemal Satkın, Niyazi Çol, Ahmet Ercan, Volkan Akmeşe, İsmail Bahat, Murat Yılmaz, Çağrı Cebeci, Suavi Kemal Yazgıç, Ahmet Murat, Yusuf Turan Günaydın, Bülent Ata, Numan Kodal, Adem Mermerkaya, Ahmet Altay, Sadık Pala, Yasir Buğra Eryılmaz, Ö. Faruk Dönmez, Ahmet Kesgin, Şafak Tavkul, Nurettin Durman, Mehmet Keskinkılıç, Betül Zarifoğlu, Necmettin Çanak, Melek Demir, Hakan Albayrak, Ulvi Alacakaptan, Mehmet Doğan, Hicabi Kırlangıç, Yüce Yılmazoğlu, Mustafa Alcan, İbrahim Demirci, Önder Yavuz, Bahadır Cevizci, Seval Cevizci Konsept Danışmanı: Ufuk Kayabaşı
Baskı-Cilt: Erkam Matbaası
Tel: 0212 671 07 00 (185) Fax: 0212 671 07 48 E-posta: cafcaf@cafcafdergisi.net
Adres: Organize San. Böl. Turgut Özal Cad. No:117/2c İkitelli/İST.

CEMİYET HABERLERİ

MİZAH DERNEĞİMİZ KURULMUŞ VE MEŞHUR KARİKATÜR SANATÇISI SAYIN ÇAĞRI CEBECİ DÜĞÜN DERNEK BAŞKANI OLMUŞTUR. KENDİSİNE BAŞARILAR DİLİYORUZ.

boşluk doldurma

- ABİ CHP'NİN YENİ REKLAM KAMPANYASINDA ŞÖYLE Bİ SLOGAN GÖRDÜM: "SORULACAK HESABIMIZ ÇOK, VERECEK HESABIMIZ YOK!" DİYOLAR. ŞİMDİ BU "ÇOK HESAP SORARSINIZ, AMA BİZ VEREMEYİZ" DEMEK DEĞİL MİDİR? DOĞRUSU "SORACAK HESABIMIZ ÇOK VEREMEYECEĞİMİZ HESABIMIZ YOK" OLMAYACAK MIYDI?
- YOK BE, DOĞRU YAZMIŞLAR İŞTE. ALLAH SÖYLETMİŞ, HEHE...
- HAA, EVET DOĞRU O ZAMAN...

logoyu biraz büyütelim

yazan ve kendisine çizdiren: bahadır cevizci

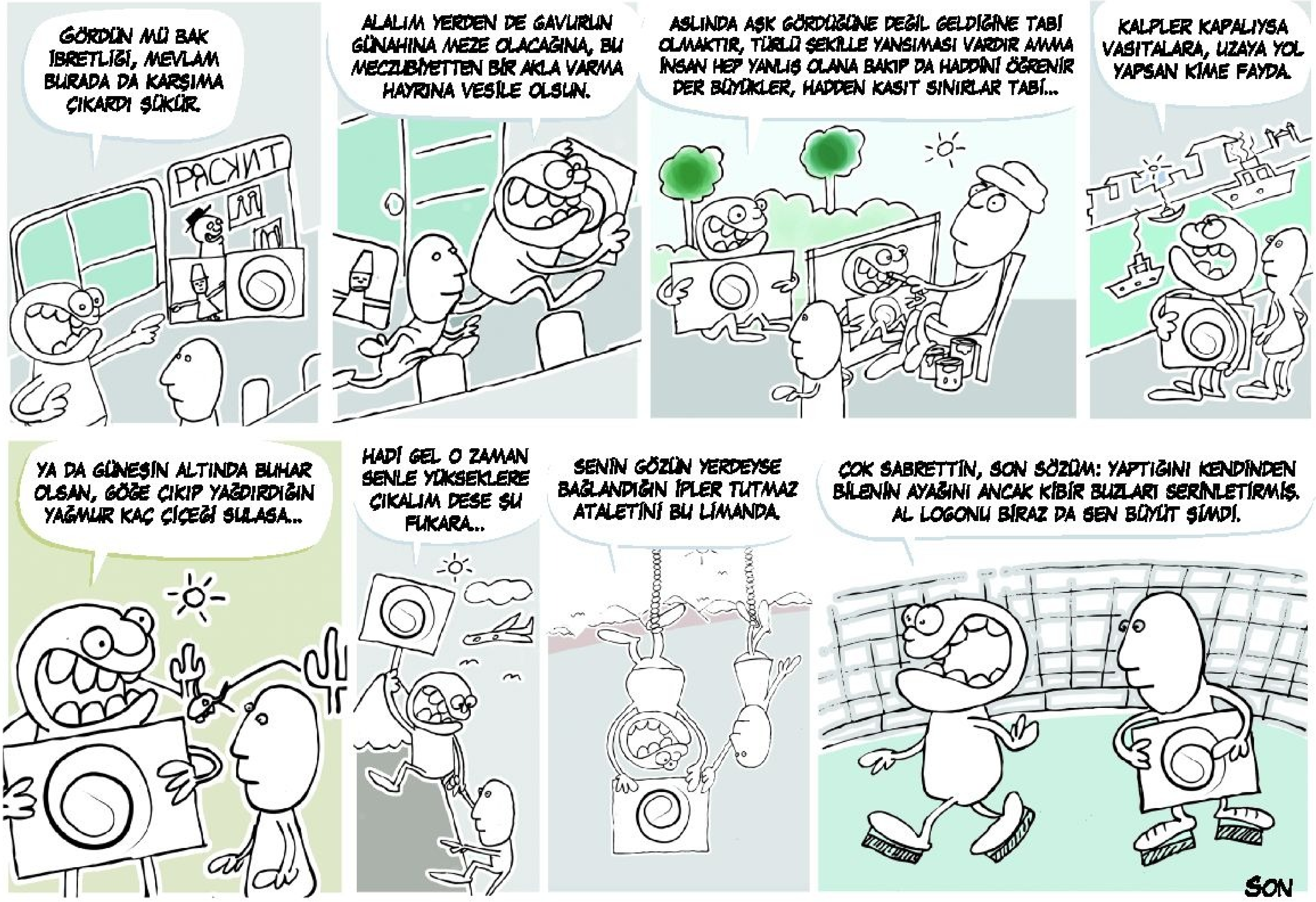

karşıyım

• Uçaklarda paraşüt olmamasına karşıyım. Çok karşıyım. Paraşütle atlamak eğitim gerektiriyor olabilir. Ama olası bir uçak kazasında yüzdesi düşük de olsa şansımı denemek isterim.

• Allah eksikliklerini vermesin ama doktorların hepsine olmasa da çoğuna karşıyım. Herkes bilir ki doktorlar işleriyle ilgisi olmayan özel ortamlarda işleriyle ilgili konuşmalara gıcık olurlar. Özel bir sohbet sırasında bir teyzem gelmiş de "evladım şöyle boşluklarımda bir ağrı var, neden olur acep" demiş, sen de ona iki dakka mesai yapmışsın çok mu? Diğer mesleklerin hiçbirinde olmayan bu kapris neyin nesidir allaansen. Hepimiz işimiz ya da branşımızla ilgili konuları konuşur, soruları cevaplarız. Gardiyansanız da, pilotsanız da, ya da çöpçüyseniz bile ilgili konularda bir dolu soru yanıtlarsınız. "Yahu nereye atıyorsunuz bu kadar çöpü?" ya da "çöpten hiç altın falan çıktığı oluyor mu? Dürüst olun evinize bilgisayar uzmanı gelse, "yahu benim bilgisayar arada bir kapanıyor" diye adamı bilgisayarın başına oturtmaz mısınız? Nedir doktorların ayrıcalığı? Hem doktorsanız bir de büyük sevap kazanırsınız. Sizin için de karlı bir durum yani. Gıcık doktorlara karşıyım.

betül zarifoğlu

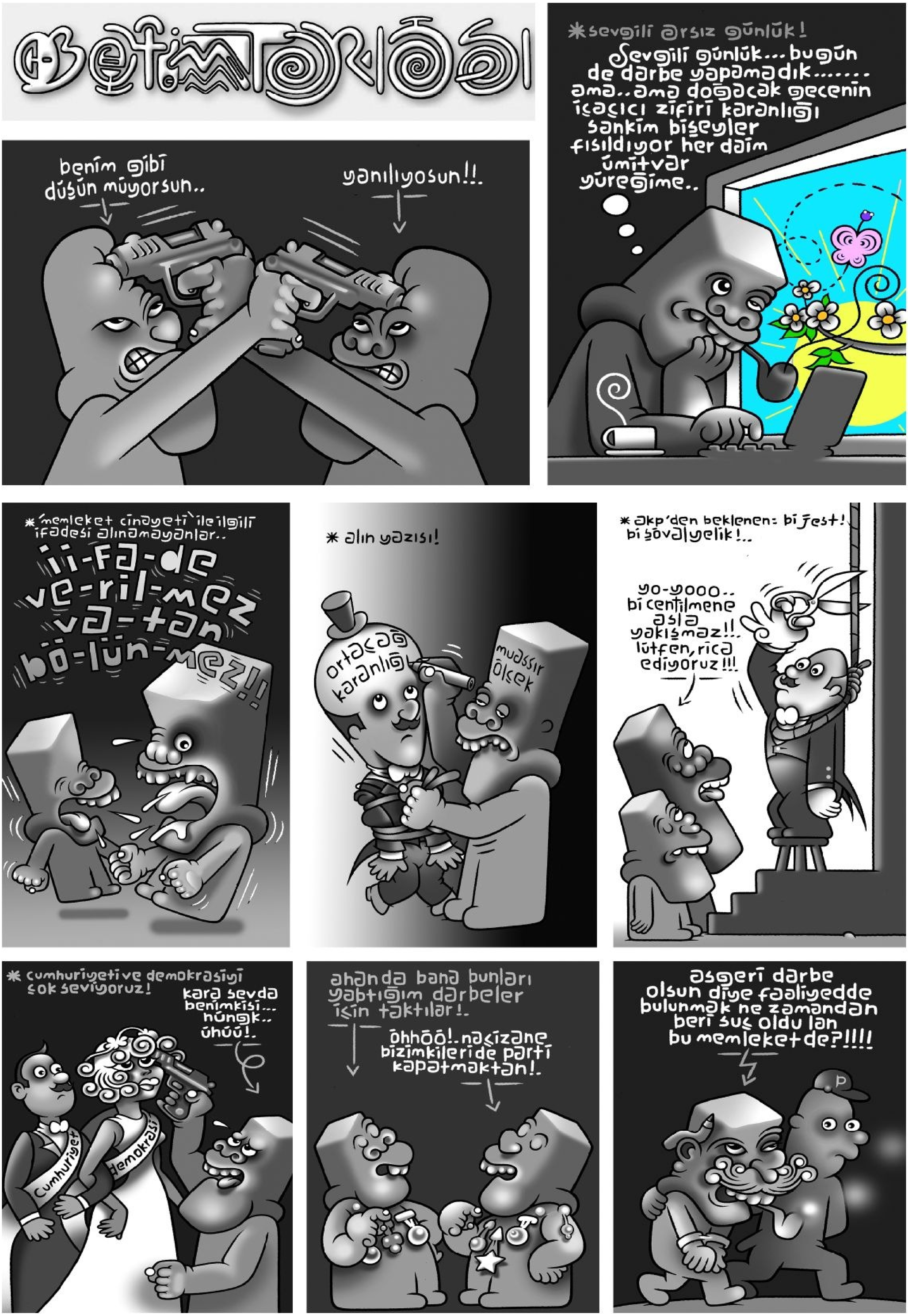

benim gibi düşün müyorsun..
yanılıyosun!!.
*sevgili arsız günlük!
Sevgili günlük... bugün de darbe yapamadık....... ama..ama doğacak gecenin içaçıcı zifiri karanlığı sankim bişeyler fısıldıyor her daim ümitvar yüreğime..
*'memleket cinayeti' ile ilgili ifadesi alınamayanlar..
ii-fa-de ve-ril-mez va-tan bö-lün-mez!!
*alın yazısı!
ortaçağ karanlığı
mudassır ölçek
*akp'den beklenen: bi jest! bi şövalyelik!..
yo-yooo.. bi centilmene asla yakışmaz!! lütfen, rica ediyoruz!!!
*cumhuriyeti ve demokrasiyi çok seviyoruz!
kara sevda benimkisi... hüngk.. ühüü!.
Cumhuriyet
Demokrasi
ahanda bana bunları yaptığım darbeler için taktılar!.
öhhöö!..naçizane bizimkileri de parti kapatmaktan!.
asgeri darbe olsun diye faaliyedde bulunmak ne zamandan beri suç oldu lan bu memleketde?!!!!

Ahmet Tanju Muşul

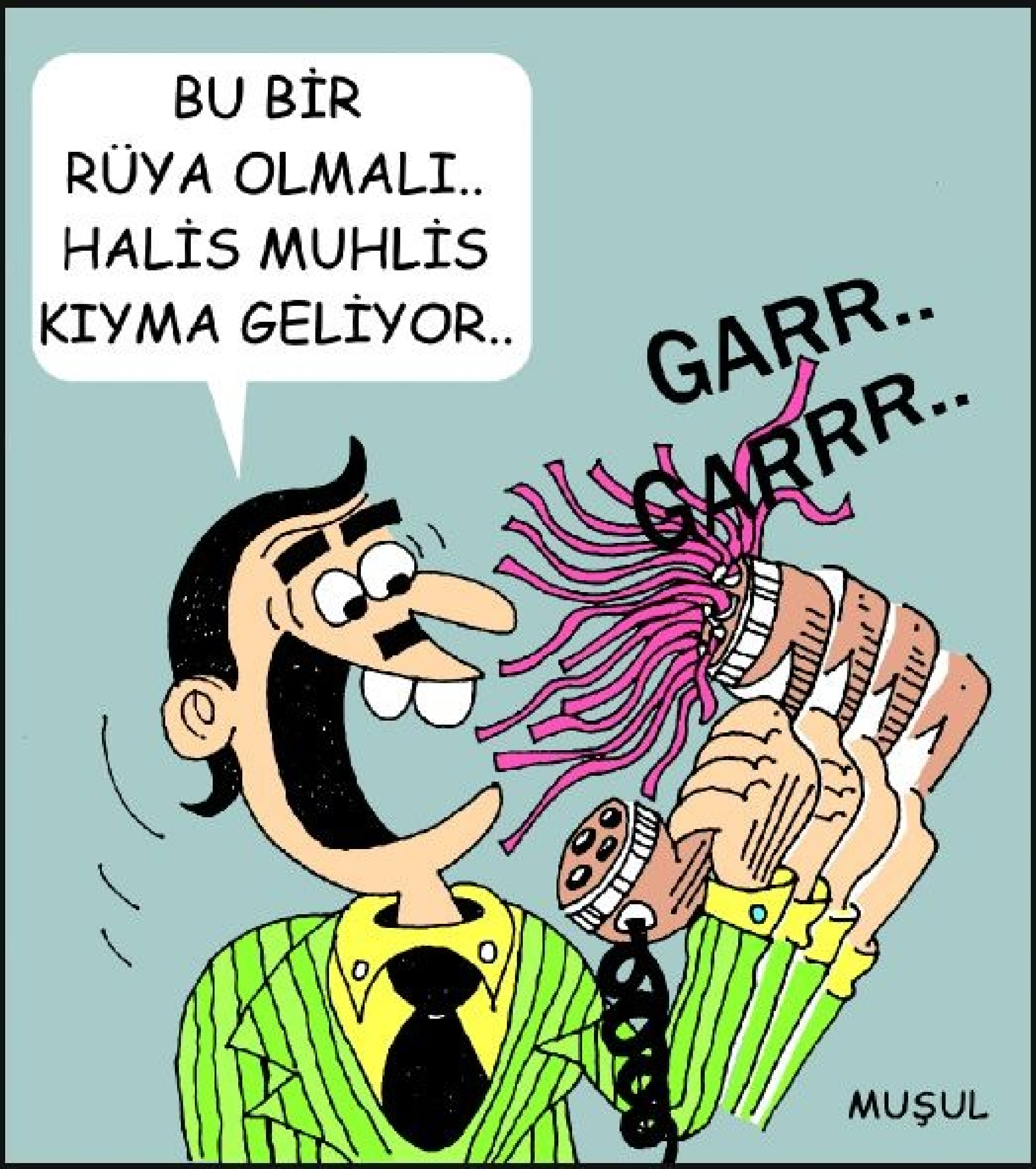

kenar yazıları

halil kaleli

Ergenekoncu eşşek!

Ergenekon ilkokulundan bahsetmiyoruz elbette. Bu okula bu adın verilmesine sebep olan "Ergenekon" efsanesinden de tabii. Bu "ergenekon", zamane ergenekonu. Ergenekon efsanesi türklerin topluca kurtuluş miti iken, son yıllarda bir zümrenin yönetim felsefesine dönüşmüş. Adamlar, çeteci metodlarla, silahla, bombayla, katille ülkeyi kurtaracaklar. Bu senaryoyu Halil Kaleli yazsa kimseyi güldüremez. Fakat hemi de anlı şanlı ve apoletli bazı zevat tarafından yazılmış. Gel de gülme!

O bize mesajlarını epeydir gönderiyormuş. Bir yerde bir patlama oluyor ortalık kan revan...Bir mahkeme basılıyor, hakimler öldürülüyor... Cephanelikler bulunuyor...Bütün bunlar meğerse ergenekonun bizim keşfetmekte geç kaldığımız mesajları imiş.

Ergenekoncular arasında kimler yokmuş ki... Emekli komutanlar, emeksiz bürokratlar, siyaset oyuncuları, hatta tinerci çocuklar bile.

Bin yıl düşünsem ergenekoncular arasında bir uzun kulaklının olabileceği aklıma gelmezdi. Meğer ki varmış. Rivayete göre bir hayli yaşlı bu merkebi sabaha karşı polisler derdest edip emniyete götürmüşler. Orada epeyce sorgulanmış, sonra savcıların huzurunda ifadesi alınmış. Ve nihayet muhtemelen yaşına hürmeten salıverilmiş. Fakat bu marsıvanın emniyette ve savcılıkta epeyce insanileştiği anlaşılmaktadır ki, salıverildikten sonra, bir dahi anırmamaya söz verdiğini söyleyerek susmuş.

Eh kuş kuşluğunu, kış kışlığını yapar, kanundur! Sonunda dayanamamış kaleme sarılmış veya yarım asırlık daktilosunun tuşlarına ön ayakları ile vurmaya başlamış. Şöyle diyormuş: Ey polisler ve savcılar! Ya ben kazara, bu süreç içinde nalları dikse idim, siz ne halt edecektiniz? Benim ölümümden sizi mes'ul tutacaklardı! Paçayı bizim azgın taifeden nasıl kurtaracaktınız? Bana ilişmek haddinize mi?

Savcıların ne dediğini bilmiyorum. Bilindiği gibi, nalbantlık ülkemizde unutulmuş bir meslek. Ancak dağlık yörelerde bu işi yapanlara rastlanıyor. Bir de sosyete atçılarının olduğu lüks yerlerde.

Şebinkarahisar'da her türlü nal ve nallama malzemeleri satılan bir dükkândan bize ulaşan mesaja göre, bu dükkânın sahibi kıdemli bir uzunkulaklının eski ve küflenmiş nallarını yenileyerek, nalları diktiğinde görüntüsünün güzel görünmesi için her türlü fedakârlığa hazır imiş.

"İyi nallarım var, halis İsveç çeliğinden! Garantili"

Ne denir!

Huzur Sokağı

Turgut Yılmaz

Piknik yaşamı babasıyla başladı. Yaz-kış demeden mangal yaktı. Balık sezonu evinin balkonunda, güneş açtığında çizgili pijaması ile bir yeşillikte hep o vardı. Kokusunu duyan herkese dağıtırdı. Mangal ateşini söndürmeden evine dönmeyen Piknikçi Baba yine bir mangal günü evdeki piknik tüpünün patlamasıyla ebedi yolculuğa intikal etti. Piknikçi Baba pikniğe gelenlerin uğrak yeri olmuştur. Derler ki; O'na uğramadan yakılan mangal ateşi çabuk sönermiş...Ruhu şad olsun...

MURAT YILMAZ

...22. *sayfadan devam*

"Herkesi inandıracağız kralım! Herkesi harika bir eğitim verdiğimize inandıracağız! Bir de zaten, geçen masaldan hatırlayacağınız gibi, televizyonla, internetle falan, millet epey sarsılmış olacağından akılları pek başlarında olmayacak. Hem bir Öğrenci Saçma Sınavı yapacağız ki, evlere şenlik!"

"Efendim…" diye araya girmiş filologbaşı, "Kaybetmekte olduğum prestiji kurtarmak adına şu açıklamayı yapmama izin verin: Öğrenci Saçma Sınavı, her yıl düzenli olarak yapılan bir sınavdır. Yüz binlerce ayrıntıdan sorumlu tutulan öğrencilerin, pestilini çıkarmak için yapılır. Bazı dilbilimciler, öğrencileri bir şehirden bir başka şehre saçıp savurduğu için böyle adlandırıldığını söylerken; bazı dilbilimciler de, sınavın bizzat kendisinin saçma olması sebebiyle bu adı aldığını iddia etmişlerdir."

"Sen devam et!" demiş kapitalist kral, soytarıya bakarak.

"İşte böylece haşmetmeap…" demiş soytarı, "Altı yaşından itibaren yüz binlerce şey ezberlettirilen öğrenci milleti, eğitim hayatı boyunca melankolik olacaktır. Aileler de Öğrenci Saçma Sınavı'na öyle bir inanacaklar ki, bunu bir prestij ve gurur meselesi sayıp çocuklarını deli gibi bu sınava hazırlayacaklar. Öğrenciler üniversite denen şeyi kazanıp, bilimsellik adı altında öyle gereksiz ayrıntılara boğulacaklar ki, nefes alamayacaklar. Ve… Gençler bunca çabadan ve yorgunluktan sonra, üniversiteyi bitirip bir de işsiz kalınca, içine düşecekleri melankolinin, bunalımın boyutlarını bir düşünün. Melankolik insanlardan oluşan bir ülkeyi ele geçirmek, artık mesele olmasa gerek!"

"Afferim soytarı!" diyerek gülmüş modernist kral, "Böyle giderse seni başsoytarı bile yapabilirim!"

İşte sevgili okuyucu, melankoli budur. Kafaları koli olarak algılayan ve gerekli gereksiz bilgilerle doldurmaya çalışan sistemin sakın kurbanı olma e mi. Bizden söylemesi.

KAPTAN KÖŞKÜ
Ayşe'nin 5 elması var. 2 elma da annesi verdi!... OSMAN DEDE DİNLEYİN LÜTFEN!..
AAHH EŞŞEK KAFAM!. ZAMANINDA TEMBELLİK ETMEYECEKTİM.. AAHH EŞŞEK KAFAM AAHH!..
necmettin'ç
İŞTE ÖZGÜRLÜK BUDUR.. TEK ZEVKİM AYDA DAVUL ÇALMAK..
GÜM BEDE GÜM
necmettin'ç
ALLAH AKIL FİKİR VERSİN.. ALLAH AKIL FİKİR VERSİN.. ALLAH AKIL FİKİR...
Amin.. Amin.. Amin...
salak şey!..
necmettin'ç
AYNA AYNA.. GAVUR AYNA!.. SÖYLE LAN ÇOK MU ÇİRKİNİM?
Ühü.. İmana gel...
necmettin'ç
HELLO YELLOW DONKEY..
MERHABA YA CEMEL..
necmettin'ç
BU ALETİN SİTEYŞIN TİPİ VAR MI USTA?..
pıh... Vat iz diz? ayem e buk sanırsam..
OTO GALERİ
necmettin'ç
HADEEE.. KARATAŞ-ÜÇOKLAAR!..
HELAL OLSUN ŞU ROBERTO CARLOS'A.. ŞUTLARIYLA HEM ULAŞIM SORUNUNA ÇARE OLDU HEM DE O BİÇİM YOLUNU BULUYOR...
necmettin'ç
mayıs 2008 kuzey yarımküre.. yakın bir gelecekte cafcaf'ın bağımsız olacağına dair bir iz, işaret, im, emare, daire görülmemekte...
kafalarında güldürükçülük olan birtakım karanlık zat-larda hazımsızlık ve kolesterolite olabilir börek, güllaç vesayireden dolayı... sayfayı çevirin şimdi...

ZAVALLI NİYAZİBEY'İN MUHTEŞEM HAYATI

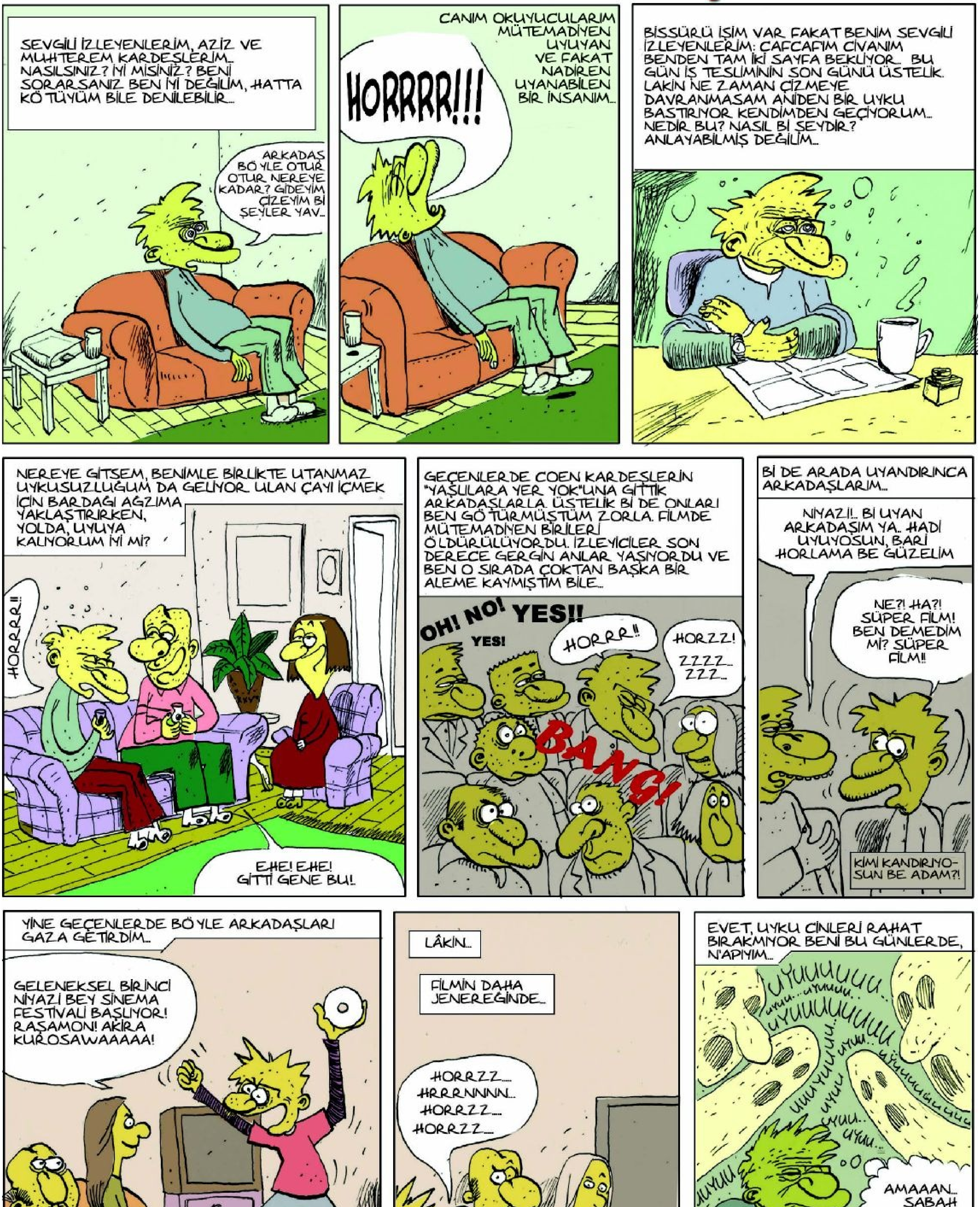

UYU... UYU... UYU... NEREYE KADAR?

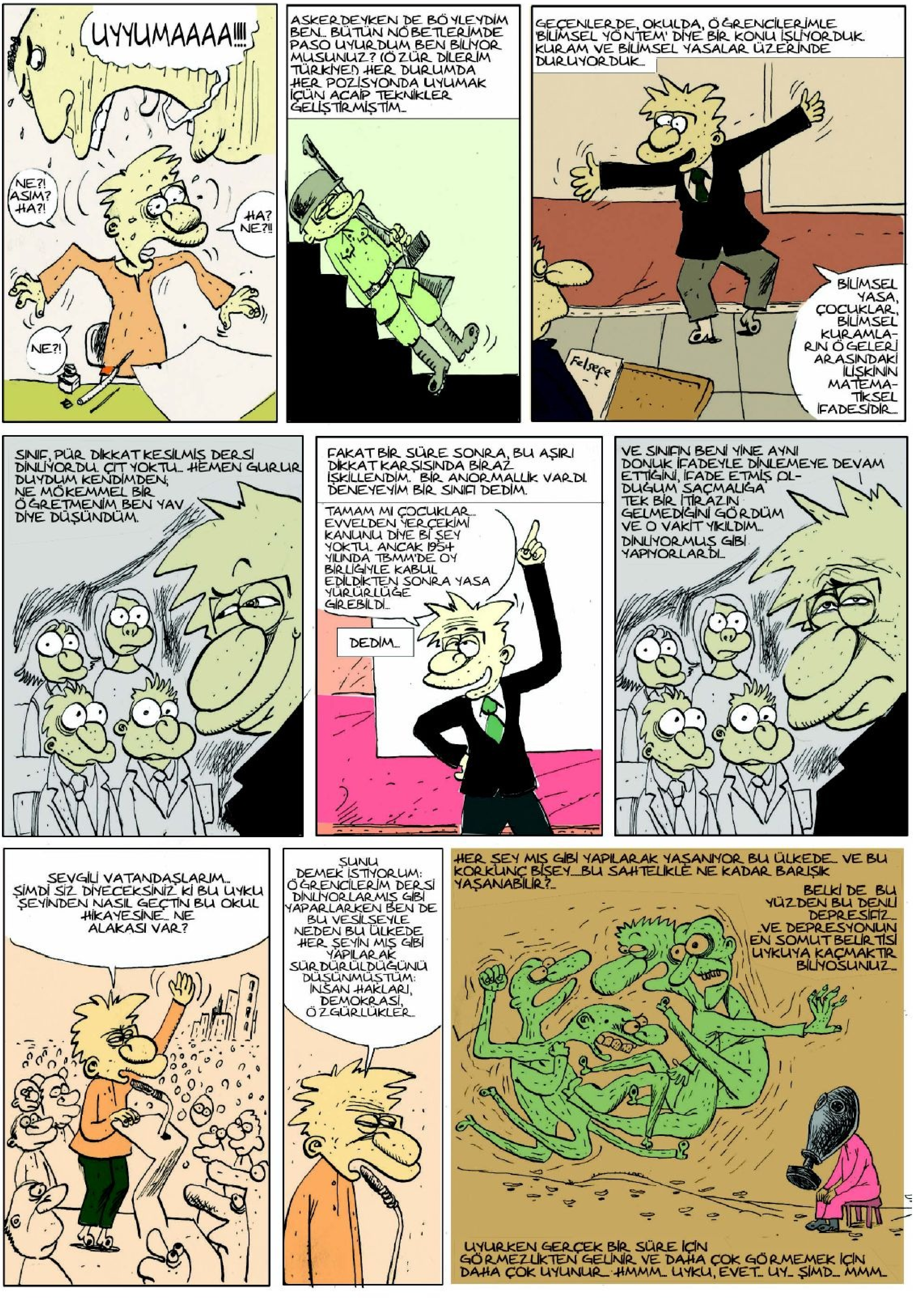

Matrakçı

Beşeri Kapital

matrakci@cafcafdergisi.net

FARUK GÜNİNDİ

PROF. DR. KUBİLAY KESENSOY

SORULARINIZI DİNLİYOR

ROCKİYE BALBOĞA (75) / ÖDEMİŞ

SAYIN KIBILAY BEY, GÜN GEÇMİYOR Kİ BİR GÜN DAHA GEÇMESİN. İNSAN HİPPOPOTAM MİSALİ İŞTE... AKIP GİDEN ZAMANIN ARDINDAN BAKAKALIYORUZ. AMA ARTIK BEN BİR CUMHURİYET KADINI OLARAK BAKAKALMAK DEĞİL SADECE KALMAK İSTİYORUM. BEYLE BU HALİMDE KALMAK İSTİYORUM. MUDERİN TIP DÜNYASI ALMIŞ BAŞINI GİTMİŞ. MÜNASİP MEDENİYETLER ORASINI BURASINI GERDİRİRKEN (APEDERSİNİZ) BİZİM NEYİMİZ EKSİK A KİBİLAY BEYCİĞİM.
Kİ BEN, ŞÖYLE GIDIDAN KALDIRSAK, GÖZLERİ BEYLE GERDİRSEK, ZATEN DİYANETİMİZ DE KAFA SALLAYIP ONAYLIYORKEN ORGANLARI TAZELERİYLE DEĞİŞTİRSEK, OLMAZ MI A BENİM TIP SEKTÖRÜNDEKİ ZİRVEM.

BURDAN TÜM YETKİLİLERE SESLENİYORUM. YAŞLANMAK İSTEMİYORUZ BİZ. ÖLMEK DE OLMASIN. LÜTFEN TIP BUNA BİR ÇARE BULSUN.

HÜRMETLERİMLE.

CEVAP: HIMI HIM. HI? NEA. ÖHÖM. SEVGİLİ ROCKİYE HANIM. İÇİM GEÇMİŞ BİRAZ. SİZE ANTİ-BİYOTİK YAZIYORUM. VİTAMİN DE YAZAYIM MI? VAR MI EVDE?

ABDEST ALDIKTAN SONRA ÇORABINI BULAMAYAN KARDEŞİMİZ. ONU ZOR BİR GÖREV BEKLİYOR: KİMİN OLDUĞUNU BİLMEDİĞİ ÇORAPLARA DOKUNMADAN KENDİ ÇORABINI SEÇMEK (KOKLAYARAK BULMAK DA YASAK). BU DURUMUN BİR DE İYİ YANI VAR. ZATEN BU KARDEŞİMİZ ISLAK AYAĞINA ÇORAP GİYMEYİ DE SEVMEZ. GÖRÜLDÜĞÜ YERDE SIRTI SIVAZLANIR VE METANET DİLENİR.

irfan ekinci

Hişt, uyuma!

Bahar geliyor. Geliyor ne, geldi. Geldi de geçiyor bile.

Çiçek yaprak, böcek, sinek… Ve tuhaf bir yorgunluk.

Bahar yorgunluğu diye bir şey var.

Galiba, hava değişimi bedenin ritmini, temposunu, dengesini de sarsıyor. Oysa tabiat canlanıyor, yeşeriyor, diriliyor. İnsan olarak bizim de – tabii benim de- canlanmamız, yeşermemiz, dirilmemiz gerekmez mi? Öyle olmalıydı. Ama öyle olmuyor. Demek ki, bir terslik var bu işte. Kanaatim odur ki, bu terslikte hayatlarımızın, özellikle de yatış ve kalkışlarımızın tabiat dışına taşmış, taşırılmış olması mühim bir paya sahip. (Topu taca atmayalım!)

Sabahları geç kalkılıyor. Artık çoğumuz için seher diye bir vakit, sadece sözlüklerde, eski şiirlerde, şarkılarda, türkülerde kalmış. Nice insan, güneşin (kaç mızrak boyu?) yükseldiği vakit olan "kuşluk" vaktine, "sabah", hattâ "sabah sabah" demekte, diyebilmekte.

Hâl böyle olunca, burunlar sabahın tazeliğini teneffüs edemeyince; gözler, tan yerinin ağarışını göremeyince; kulaklar kuş cıvıltılarını, çiçek hışırtılarını işitemeyince, deriler seher esintisiyle ürpermeyince, pelte gibi bir gün, sarsak bir zaman, uyuşuk bir zihin, hantal bir beden âdeta kaçınılmaz oluyor. Yazık, ah, vah, tüh… Tövbe etmek gerek güzelce, dedelerimize lâyık torunlar olarak uyanabilmenin bir yolunu bulmak gerek. Yoksa… yoksa akıntı bizi cehenneme dek sürükler, Allah korusun!

"Bu hâlin kendisi cehennemden farklı mı sanki?" diye içinden geçirenler olabilir. Onlara hak veririm vermesine amma asıl cehennemin çok daha korkunç olduğunu da unutmamak lâzım. Cehennemi anınca cenneti anmamak olur mu? Olmaz! Mademki adalet var, mademki işbu geçici varlık âlemi bir mübarek ve acayip denge üzre kurulmuştur ve işlemektedir ve nihayet o ebedî âleme eklenecektir; yedi cehennemin karşısında sekiz cennet olmazsa olmaz! Mesele bizim, (başkalarını koyalım bir kenara şimdilik) senin ve benim cennet yolunda mı, cehennem yolunda mı yürüyeceğimizden ibarettir a kardeşim!

Şekispir, "Olmak ya da olmamak; işte bütün mesele!" demiş ya, oradan felsefeye filan varabilir, epeyce kafa patlatabilirsiniz. Bana sorarsanız, kafanızı patlatmaya lüzum yok. Ellerinize bakınız, parmaklarınıza; varsınız işte. Olmuşsunuz ve olduğunuz yerdesiniz. Oluşunuza vesile olanları, annenizle babanızı yani, düşünmek istiyorsanız, düşününüz. İçinizde kıpırdanan duyguları tartmak istiyorsanız tartınız: Özlem, sevgi, saygı, kırgınlık, bağışlama, bağışlanma, utanç, çaresizlik, kıvanç, tanımlanması zor bir burukluk? Her neyse, siz de varsınız, onlar da var. "Keşke olmasaydım, keşke olmasaydılar!" demek çok budalaca bir şey, biliyor musunuz? Bu yoldan bir yere varılmaz. Bu yoldan varılacak yer, uçurum gibi, bataklık gibi bir şey olur. "İyi ki varım!" demelisiniz kardeşim. İsterseniz, sizin yerinize ben söyleyivereyim: "İyi ki varsınız, kardeşim!"

Sizi yok sayanlar olabilir, çoktur böyleleri belki de. Öyleyse daha bir güvenle, daha direşken, daha güçlü var olmak yaraşır size.

Sizi yok sayanlar, böcek gibi görenler, halt etmişler. Derin bir nefes alınız ve ciğerlerinizin varlığını da hissediniz. Soluduğunuz hava kirli mi? Ciğeri beş para etmeyenlerin eseri olmalı bu kirlilik. İşte varlığınızı görmek, göstermek ve mücadele etmek için bir sebep daha.

Bahar temizliği için suya koşmalı. Gün Doğmadan! Günün ilk ışıkları alınlarımıza vurmalı.

CEZAM BİTELİ İKİ SENE OLDU HALA UYANMADI ENAYİLER..

TİİİZ ATIMI HAZIRLAYIN SEFERE GİDİYORUZ!..
EEE SEFER GÖRÜŞMEYELİ NASILSIN BAKALIM? ÇOLUK ÇOCUK NASIL İYİ Mİ?..
NOLSUN PADİŞAHIM BİLDİĞİN GİBİ GEÇİNİP GİDİYORUZ İŞTE...

ALO!.. SİZDEN ALDIĞIM SİLAH KURU SIKI DEĞİL MİYDİ?...

TAMAM HAYATIM... SEN HIRSIZLARI BİRAZ DAHA OYALA, BEN ŞU ELİ BİTİRİP HEMEN GELİYORUM!..

SUÇUN?...
ZİL ÇALMAK
NİYE ÇALDIN?..
TENEFÜS SAATİ GELDİĞİ İÇİN...

DOKTOR BEY KOCAMIN DURUMU NEDİR!..
EVİNİZDE UN VAR MI?..
VAAAR...
ŞEKER VAR MI?..
VAAAR..
NE DURUYORSUUUN... HELVA YAPSANAA... HELVA YAPSANAA...

Kebikeçin Günlüğü

Yusuf Turan Günaydın

Haraç-Mezat Kitap

Kitaplar mezada düşse alıcısı olur mu demeyin. Gerçi şanssız bir hırsızın eve kitap odasından girip birden dört duvarı ve dahi sathı kitaplarla kaplı bir odaya düşünce kendini zor dışarı attığını duymuşluğumuz vardır. Buna karşılık bir de kitap mezadını görmelisiniz...
Gezgin Sahaf'ta o gün iğne atsan yere düşmüyordu. Çok geçmeden kitaplar bir masaya bölük bölük getirilmeye başladı. Arz-ı endam eden kitapların karşısına kurulan zevat, tanıtımı yapıp kitabın orasını burasını gösteren çığırtkanı dikkatle takip ediyordu.
Kitaplar hâllerinden memnun görünüyordu. Daha önce bulundukları kitaplıklarda -belki de çuvallarda- bu derece ilgi gördüklerini hiç sanmıyorum. Hele aynı kitap üzerinde bir elde etme yarışı hâsıl olunca kitaplar sayfa kenarlarından diş parlatıyorlardı. Dedim ya görmeliydiniz...
İçlerinden birine ben de talip oldum. Hemen bir başkası atıldı ve fiyatı anında artırdı. Ben artırdım, o artırdı, ben artırdım, o artırdı... sonunda pes ettim tabii. Kitap bulunmaz Hint kumaşı kesilmiş benden kaçıyordu âdeta.
Nazm:
"İstedum dul hanımı nazlandı da kız oldı."
Gayriihtiyari bu Karadeniz türküsünü mırıldanmaya başlamışım o aralık..
Yöremdekiler garip-ters karışımı bakışlar fırlatmaya başlayınca çabucak toparlandım, kıstım sesimi.
Kitap meraklılarından Sahaf Nüzhet Efendi durduk yerde seslendi; "Yahu hiç yazma kitap düşmüyor mu bu mezada?" Cevap olumsuzdu.
Bunun üzerine Arapça bilgisini de konuşturan Nüzhet Efendi ani bir uyarlamayla meclisi şenlendirdi:
"el-Mâidetü bilâ sarma
Ke'l-mezâdi bilâ yazma."
Kitaplar gördükleri ilgiden mest, sevdalıları kaçırdıkları kitaplar için ah tüh vah ediyor, fakat çığırtkan hiç durmadan bir kitabın defterini dürer dürmez peşindekine geçiyor...
Hızla akan saniyeler birikip saatlere varıyor, kitap mecnunları leylâlarına kavuşacakları bitiş ânını kolluyor..
Bu arada bütün işve ve nazına rağmen rağbet görmeyen kitaplar da oldu. Bir kenara itilivermenin merhamet uyandıran ahvâline rağmen kimse taraflarına bakmadı bir daha.

İlgi gören kitaplar memnun ve mağrur; yeni sahipleri yaptıkları harcamanın tesiriyle yarı peşîmân yarı mütesellî;
"Almayıp pişman olmaktansa,
Alıp pişman olmalı"
atasözünü birbirlerine hatırlatarak yürüyüp gittiler...
Alan memnun, veren memnun; biz çıkalım kerevetine...

kılavuz
"ieraatin içinden"
faruk günindi
yusuf kot
kilavuz@cafcafdergisi.net
P.K. 35 Baheelievler-İstanbul
ABİ, AHMET ALTAY'IN CAFCAF MAAŞIYLA KRALLAR GİBİ YAŞIYORUZ AMA NİYE KİMSE ARAMIYO BU ADAMI?
KÖŞESİNİ VAKTİNDE VERDİĞİ SÜRECE KİMSE ŞÜPHELENMEZ DOSTUM, SEN ÇİZMEYE DEVAM ET.
AHA, BENİ DERNEK BAŞKANLARI ZANNETTİLER. SÜPER YA...
HOCAM 'USTA PAYI'NI ANLAMIŞTIM AMA TELİFLERİ DE PAYLAŞMAMIZ ŞART MI?
SANAT PAYLAŞMAK VE SUSMAKTIR ÖNDER, KAFAMI KARIŞTIRMA
YA, NE ALAKASI VAR YA!
YAĞIR, BAŞKA DERGİLERE NASIL KAPAĞI ATARIM DİYE DÜŞÜNÜRKEN...
MELEK DEMİR'E NE DENİR?
DALDIN YİNE AHMET.
SUAVİ KEMAL YAZGIÇ (BİZİM ÖYLE BİR YAZARIMIZ YOK.)
HA O MU? O BİZİM BATI TAKLİTÇİSİ İSMET BEY, SONUNDA PAPAĞANA DÖNÜŞTÜ.
HA BEN Mİ? BEN MURAT YILMAZ. BÜTÜN KARİKATÜRLER DAHA İYİ ANLAŞILSIN İSTİYORUM.
BEN SENİ SORDUM BİRADER. NE ARIYON EVİMDE?
ÜSTAD-I AZAM AHMET KESGİN VARLIK ALEMİNDE...
ASIM GÜLTEKİN 'EDİTÖR'
ARKADAŞLARI 'TUZ GÖLÜ'NDE BUZLU MUZ' YEMEYE ÇAĞIRMIŞLAR, CEVAB VEREMEMİŞ.
YÜCE YILMAZ, OKULA GİTMEZKEN...
BU KÖFTE GÖNÜL KÖFTESİDİR EVLAT. İÇİNE BAYAT EKMEK KONUR. YEMEYEN BİLMEZ. DEMİNKİ HUZUR DOLMASI DA İYİYDİ DE DAHA İNCE SARMANIZ LAZIM
VOLKAN AKMEŞE 'İBN-ÜL ÖMER'
NİYAZİ ÇOL BEY HAYATTAYKEN...
ALO, TURGUT YILMAZ! GEL AL ARTIK ŞU DEDENİ, DAYANAMIYORUZ BİZ.
PEKİ MÜNEVVER KARİKATÜRCÜ ÖNDER YAVUZ N'APIYOR?
DÜŞÜNÜYOR, HEHE...
YUSUF, FARUK, CAFCAF'IN SİZE İHTİYACI VAR. DÖNÜN ARTIK N'OLUR BAK...
BU KARİKATÜRLERLE Mİ HAA?! BU KARİKATÜRLERLE Mİ? Bİ KİŞİ BİLE ANLAMIYO BUNLARI...
KÖŞE NERDE MI? NERDE OLABİLİR, HADİ TAHMİN ET HEHE...
"YARIN SABAHA YETİŞİR İNŞALLAH" DİYELİM.
EVET, SADECE ÖNDER BİLDİ.
FARUK GÜNİNDİ
YUSUF KOT

ÇİZOFRENİ

numan kodal

Gördüm Görüştürdüm

Mustafa Alcan

İÇİNDEKİ MÜ'MİNİ UYANDIR

Efendim, birkaç gün önce eski bir arkadaşımla karşılaştım. Tanımakta zorlandım. En son 3 yıl önce bıraktığımda, hayata küsmüş ve su yerine alkol tüketir hale gelmişti. Hayata umutsuz gözlerle bakıyor ve dünyanın çok hızlı döndüğünden şikayet ediyordu. "Şaşırdın di mi?" dedi. "Ağzımdan aldın" dedim. "Kişisel gelişim seminerleri düzeltti beni" dedi, ben sormadan.

Uzun radyoculuk hayatımda, en çok dilime doladığım konudur 'kişisel gelişim'. Kendini kişisel olarak bayağı geliştirmiş bir amca, onu dinleyen veya okuyan topluluğa diyor ki; "İçinizdeki devi uyandırın!" Efendim, belli bir potansiyeli, birikimi olan içindeki devi uyandırsın, bir itirazım yok. Ama içi boş olan birinin içindeki devi uyandırmasına tahammül edemiyorum. Sonra cin olmadan adam çarpmaya kalkışıyorlar. Ayrıca adam çarpmak için 'cin olma mecburiyeti' de sadece bizde var nedense…

Neyse… Bizim kişiselliğini aşırı geliştirmiş arkadaşımıza dönelim. Gittiği seminerler ve okuduğu kitaplardan sonra hayata başka bir gözle bakmaya başlamış, gözü açılmış. O kadar ki; artık kişisel gelişim seminerleri vermeye başlayacakmış. "Yuh" dedim içimden. Demek ki, kişisel gelişim seminerletine katılanlar genellikle kendini bu yönde geliştiriyor. Gelişim girişime dönüşüyor! "Ama benimki biraz farklı" dedi eski arkadaşı andıran yeni adam. Ben, "alkole hayır, kişisel gelişiminiz için süt için, içinizdeki dev daha çabuk uyanıyor" falan demesini beklerken bombayı patlattı. "Gösterimin adı; İçindeki Mü'mini Uyandır olacak abi!" Bir yuh daha çektim içimden ama merakımı da gizleyemedim. "Abi başımıza ne geliyorsa, dinden uzaklaştığımız için geliyor" şeklindeki benim de katıldığım bir girizgâhla başladı projesini anlatmaya. Ama sonrası tartışılır. "Dinin emirlerini kişisel gelişimin tekniklerini kullanarak anlatırsak başarırız" deyince, "nasıl olcek bu iş" diye sormadan edemedim.

Arkadaş hararetle birkaç örnek verdi…

Çıkış noktamız; "İçindeki devi uyandır"dan hareketle "İçindeki mü'mini uyandır" olacak. Sonra anlatmak istediklerimizi kişisel gelişim başlıkları altında açıklayacağız. Mesela ilk başlık: **Büyük hedefler seçin!** Abi bizim en büyük hedefimiz ne? Allah'ın rızasını kazanmak ve cennete girmek di mi? Bu bile hayata tutunup başarılı olmamız için yeterli! Cenneti hedeflersek, hedef işi tamam.

Sonra birkaç başlık konusunda daha açıklama yaptı büyük heyecanla.

Başarı hikayelerini okuyun: Bu başlıkta da dünyadayken cennetle müjdelenen sahabeleri örnek göstermeyi düşünüyorum! Hayatü's Sahabe olayı yani!

Motive edici filmler izleyin: 'Çağrı' filmi ilk aklıma gelen ama 'Minyeli Abdullah' da olabilir. Gerçi Berhan Şimşek olayı biraz bize ters ama olsun.

Kendinizi ödüllendirin: Aslında bizler ödülü diğer tarafta alacağız ama burada da kendimizi ödüllendirmemizde bir sakınca yok. Ne biliyim Eyüp Sultan Camii'nde sabah namazı kılıp çıkışta güvercinlerle beraber simit yenilebilir. Türbe ziyaretleri falan… Yeter ki kendimizi şımartmayalım!

Olayın kendisi her ne kadar gayri ciddi gibi görünse de arkadaş kendinden emin ve ciddiydi. Ne desem bilmiyorum. En azından "Gözyaşı Geceleri" gösterilerinden daha iyidir. Orada gözyaşı, burada umut var. Tek korkum, olayın komediye dönüşmesi. Bitişi bir atasözü ile yapalım; son gülen iyi güler!

mustafaalcan(et)gmail.com

Geçenlerde okuduğum bi haberi aynen yazıyorum..

ABD'de iki yıl kendini kapattığı tuvaletteki klozete sıkışmış şekilde yaşayan kadın vinçle kaldırılıp, hastaneye götürüldü..

Tuvalet klozetine sıkışarak olduğu yerde iki yıl geçiren ABD'li kadın, polis tarafından kurtarıldı. Kansas eyaletinde meydana gelen olayda Pam Babcock (35), sevgilisi Kory McFarren'ın evinde tuvalete girdikten sonra bir daha dışarı çıkmak istemedi. Sevgilisinin tüm ısrarlarına karşı içeride kalacağını söyleyen Babcock, iki yıl boyunca McFarren'ın kendisine taşıdığı yiyecek ve suyla beslendi. Sevgilisinin ihbarıyla olay yerine gelen ekipler, gözlerine inanamadılar. Çünkü Babcock tuvalete sıkışmış hatta vücudu klozetin şeklini almıştı.

Kadının bacaklarının da felç olduğu ortaya çıktı. Açılan soruşturmada, polisi aramakta neden iki yıl beklediği incelenen kadının sevgilisi gözaltına alındı.

Kuş Dili

Hicabi Kırlangıç

Arabaya Taş Koydum

Öyle anlamlı türküler, şarkılar var ki memlekette kitaplara, filmlere ad olmuştur. Kimi yazarlar kitaplarının adını "Karpuz Kestim Yiyen Yok" koymuş, yağmurla ne alıp veremediği olduğunu bilmediğimiz kimi yönetmenler de "Üsküdar'a Gider İken" diye film çevirmiştir.

Elbette bu adların kitapları ya da filmleri daha bir etkili kılması beklenmiştir sahiplerince.

Benim böyle adlar kullanan yazarlar ya da filmciler safına katılmam zayıf ihtimal ama benim de bir yazıma böyle bir başlık koyarak okunma şansımı artırmaya çalışmam ayıplanmamalı.

Karpuz kestim yiyen yok türküsünün kulaklarını biraz önce çınlatmış bulunuyorum. Aslında bu da iyi bir başlık olabilirdi. Çünkü işleyeceğim konuya yakışırdı. Çünkü bu yazının konusu biraz da kesilip de kimse tarafından yenilmeyen karpuzlarla ilgilidir.

Eskiden birileri karpuz keserdi, millet hemen yerdi. Millet yemesin de ne yapsın, kesilen karpuzlara balıklama atlayan basının güzide mensuplarının ağızlarından sızan karpuz suları eşliğinde bir methedişleri vardı ki karpuzu! Şimdiyse karpuz kesicileri öyle kolay karpuz kesemiyorlar ve hasbelkader kestikleri karpuzu pek yiyen çıkmayınca apışıp kalıyorlar. Huylarından vazgeçmiyorlar yine de. Çünkü dayıları, oğlum sen karpuz kesmeye devam et, eninde sonunda yiyecekler, diye şezlonglarından emir yağdırıp duruyor.

Aslında bu karpuz kesicilerin amacı, arabaya taş koymak, arabayı devirmek ve kendi külüstürlerini en iyi araba olarak millete dayatmaktır. Yollar düzleşip ve hatta "duble" olup milletin arabası keyifle tıngır mıngır ilerler olunca "bir şey yapmalı" diye düşünüp taşınmaya ve zeka hortumlarının bağlı olduğu yerlerden kaşınmaya başlarlar.

Durun durun, bakın karpuz kestim, yemezseniz darılırım, diye başka yerlerini kaşımak yüzünden hiç kaşıma fırsatı bulamadıkları kelleleriyle yol kenarlarından peyda olurlar. Şubatmış, Nisanmış aldırmadan karpuz eksik etmezler koltuklarından. Gece yarısı ya da sabahın köründe arabacıları gâfil avlamaya çalışarak, "Karpuza gel ki görem", diye yanık bir türkü tuttururlar.

Gün gelip arabacıların çoğu (hatta üçte ikisinden bir fazlası) karpuzcuları iplemeyince, karpuzları alelacele yol kenarlarına bırakıp "taş yok mu len" diye sağa sola bakınmaya başlarlar. Kendi oturaklarından büyük taşlara sarılarak arabaların tekerlerine taş koymaya çabalarlar. Bazen de tekere taş denk getiremeyince arabanın içine taş doldurmaya girişirler, ola ki arabayı yavaşlatırız, diye.

Eskiden bu karpuzcu taşlamacılar, hem karpuz kesip millete yedirir, hem de neşelenmek için arabaya taş koyarlardı. Bunu on senede bir yapmayı dinîlbir vecibe sayarlar ve bu vecibe sırasında şu ilahiyi tempo tutarak okumayı ihmal etmezlerdi:

"Arabaya taş koydum

Ben bu yola baş koydum…"

Ama şimdi ne karpuzları doğru dürüst yeniyor, ne de taşları tekere rast geliyor. Dayıdan da teşvik edici ses çıkmıyor pek. Bu yüzden de "Karpuz kestim sulandı" diye başlayan mersiye formundaki ilahilerini terennüm etmeye başlıyorlar.

Eski karpuzcu taş ustaları, şimdilerde kendi yapamadıklarını elinde kargı denen âletle sağı solu eşeleyen toy elemanlarına yaptırmanın, bununla da yetinmeyip bu milletin üzerine bahis oynadığı atları arabalardan çözüp kendi taylarını arabaya koşmanın yollarını arıyorlar. Ne demişler, ummadığın taş baş yarar, ama yarılan baş da umduğun baş olmayabilir.

Böyle değildi bu türkü bilirim, ama bundan böyle, yerseniz…

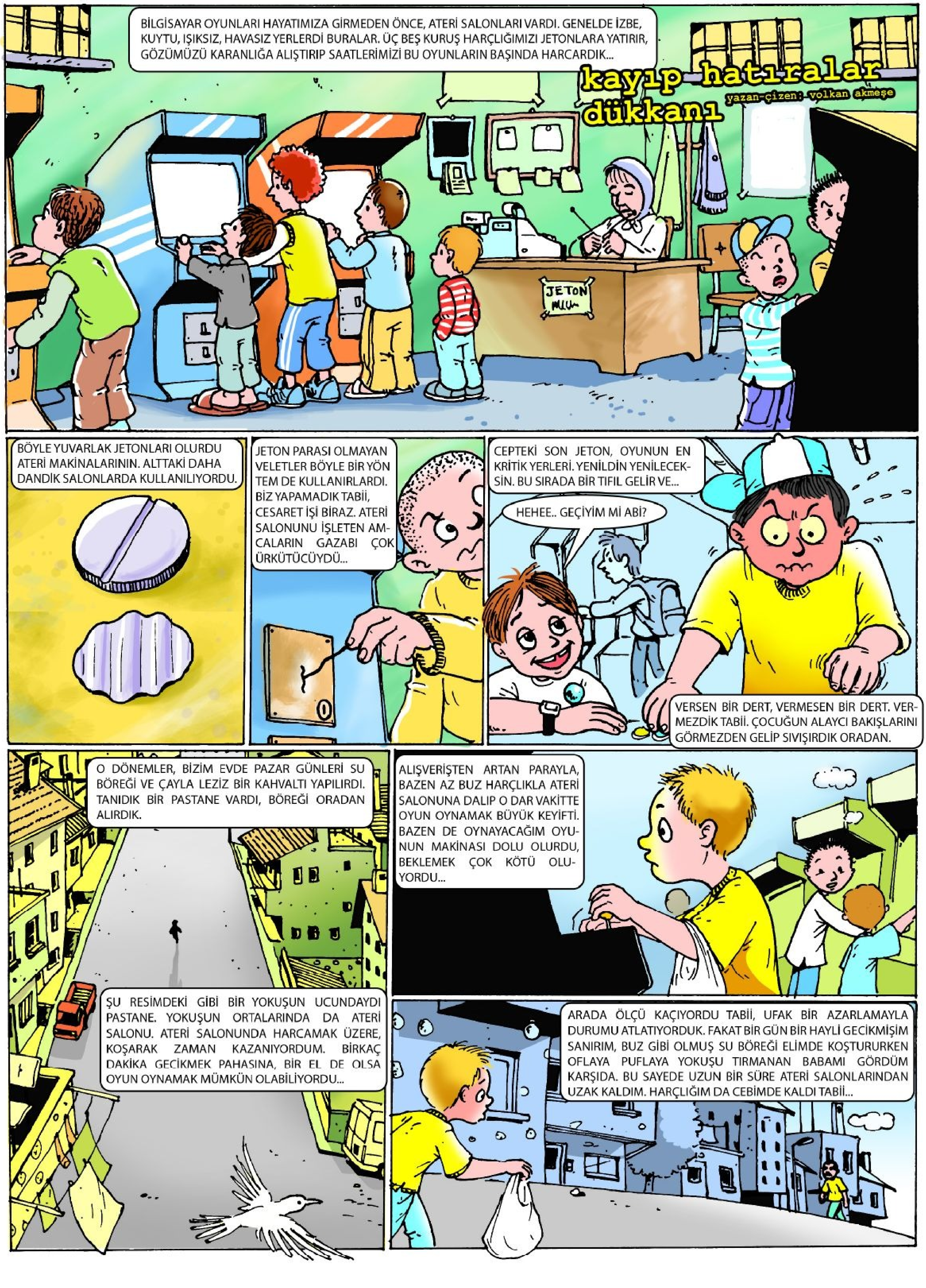
BİLGİSAYAR OYUNLARI HAYATIMIZA GİRMEDEN ÖNCE, ATERİ SALONLARI VARDI. GENELDE İZBE, KUYTU, IŞIKSIZ, HAVASIZ YERLERDİ BURALAR. ÜÇ BEŞ KURUŞ HARÇLIĞIMIZI JETONLARA YATIRIR, GÖZÜMÜZÜ KARANLIĞA ALIŞTIRIP SAATLERİMİZİ BU OYUNLARIN BAŞINDA HARCARDIK...
kayıp hatıralar dükkanı
yazan-çizen: volkan akmeşe
JETON
BÖYLE YUVARLAK JETONLARI OLURDU ATERİ MAKİNALARININ. ALTTAKİ DAHA DANDİK SALONLARDA KULLANILIYORDU.
JETON PARASI OLMAYAN VELETLER BÖYLE BİR YÖNTEM DE KULLANIRLARDI. BİZ YAPAMADIK TABİİ, CESARET İŞİ BİRAZ. ATERİ SALONUNU İŞLETEN AMCALARIN GAZABI ÇOK ÜRKÜTÜCÜYDÜ...
CEPTEKİ SON JETON, OYUNUN EN KRİTİK YERLERİ. YENİLDİN YENİLECEKSİN. BU SIRADA BİR TIFIL GELİR VE...
HEHEE.. GEÇİYİM Mİ ABİ?
VERSEN BİR DERT, VERMESEN BİR DERT. VERMEZDİK TABİİ. ÇOCUĞUN ALAYCI BAKIŞLARINI GÖRMEZDEN GELİP SIVIŞIRDIK ORADAN.
O DÖNEMLER, BİZİM EVDE PAZAR GÜNLERİ SU BÖREĞİ VE ÇAYLA LEZİZ BİR KAHVALTI YAPILIRDI. TANIDIK BİR PASTANE VARDI, BÖREĞİ ORADAN ALIRDIK.
ŞU RESİMDEKİ GİBİ BİR YOKUŞUN UCUNDAYDI PASTANE. YOKUŞUN ORTALARINDA DA ATERİ SALONU. ATERİ SALONUNDA HARCAMAK ÜZERE, KOŞARAK ZAMAN KAZANIYORDUM. BİRKAÇ DAKİKA GECİKMEK PAHASINA, BİR EL DE OLSA OYUN OYNAMAK MÜMKÜN OLABİLİYORDU...
ALIŞVERİŞTEN ARTAN PARAYLA, BAZEN AZ BUZ HARÇLIKLA ATERİ SALONUNA DALIP O DAR VAKİTTE OYUN OYNAMAK BÜYÜK KEYİFTİ. BAZEN DE OYNAYACAĞIM OYUNUN MAKİNASI DOLU OLURDU, BEKLEMEK ÇOK KÖTÜ OLUYORDU...
ARADA ÖLÇÜ KAÇIYORDU TABİİ, UFAK BİR AZARLAMAYLA DURUMU ATLATIYORDUK. FAKAT BİR GÜN BİR HAYLİ GECİKMİŞİM SANIRIM, BUZ GİBİ OLMUŞ SU BÖREĞİ ELİMDE KOŞTURURKEN OFLAYA PUFLAYA YOKUŞU TIRMANAN BABAMI GÖRDÜM KARŞIDA. BU SAYEDE UZUN BİR SÜRE ATERİ SALONLARINDAN UZAK KALDIM. HARÇLIĞIM DA CEBİMDE KALDI TABİİ...

melek demir genco

Organik Ayının Demokrasiyle Sınavı

- Anne... Ayı beni ısırdı bugün okulda.

- Ne arı mı? Aman evladım, senin arıya alerjin vardı. Üstelik sokan eşek arısıysa, vay haline. Dur bakiim ateşin var mı, dilin filan şişti mi? Doktora götürdüler mi, arı nasıl, iyi mi? Sokunca o mu öldü?

- Yok anne. Arı diil ya, ayı ayı.

- Ne ayısı oğluşum, kutup ayısı filan mı? Küresel ısınık yüzünden Şakirpaşa ilköğretim okulunun bahçesine kadar geldi mi bunlar yahu, kapıda güvenlik yok mu, üst araması yapmıyolar mı?

- Anneciim, ne kadar çok soru soruyosun. Diil. Bildiimiz boz ayı bu. Başbayaa ayı. Ama eğitimlisinden.

- Ah canım. Eğitim için te Bolu'lardan mı kalkıp gelmiş? Tevekkeli dememişler "İlim Çin'de bile olsa gidip bulcanız" die. Bak, tahsil yapmaya hevesli bi adet ayımız, İstanbul'un taşı toprağı kültür, ilim-irfan diye senin okula kadar gelmiş ha. Bi keresinde belgeselde izlemiştim, Ontorio ırmaanda yaşayan bi adet somon balı karate öğrenmeye heves etmişti. Hatta nerdeyse siyah kuşak olacaktı. Sonra bi pelikan geldi, onu yedi ama olsun. Azmiyle kendisine hayran bırakmıştı bizi, valla. Hayvan mayvan ama o da bir şahsiyet bi yerde. Eh oğlum, kızma seni ısırdı diye ona, ormanda büyümüş, bilmiyo öle adabı muaşeret. Nerde nasıl davranılır, öğretmemişlerdir. Sen ona yol yordam öğreteceksin, insanlık nasılmış göstereceksin. Sonracıma senin aşılarını yaptırıcaz ve dahi.......

- Ay anne yaaaaaaa. Ne eğitimi, ne tahsili. Ayıyı bizim örtmenler özel olarak eğitmiş. Laik ölçer bi ayıymış. Kim laik, kim deil anlıyomuş. Anlayınca da, olmayanları ısırıyomuş. Bu yüzden sınıf başkanlığım bile tehlikeye girdi ya.

-Nasıl yani yavrum evladım? Sen mi başkanlığa layık değilsin? Hahayt, güldürmesinler beni. Karekök hesabını kafadan on saniyede yapmak sende, müdür çocuu olmak sende, sporttmen kişilik sende, edebiyat, müzik yetenee dersen hakeza. Sen başkan olmuucan da, sümüklü Nebahat'ın kepçe kulaklı oolu Rüknü mü başkan olacakmış? A, açtırmasınlar aazımı.

-Annem, layık diil laik.Yani ben bu ülke için tehlikeliymişim. Değil sınıf başkanı, temizlik kolu bile olamazmışım. Dine dayalı bir sınıf düzeni istiyomuşum. Bugün yanımdaki kıza kötü kötü bakmışım, yarın namaza başlasın diye baskı yaparmışım.

-Oğluşum, tüm bunları kim söyledi, örtmenin mi?

-Yoo. Ayı karar verdi. Konuşamıyo ama beni ısırarak laik olmadığımı dosta düşmana ilan etti. Ya anne, ben doğduğumda laik miydim, yani böyle bi aydınlanmacı, ışık saçan tipim var mıydı, mesela kulağıma ezan mı okudunuz, yoksa vaftiz mi ettiniz?

-Elhamdürillah vaftizlisin oğlum. Maallemizin papazı üç kulfu, bi ave Maria'yla seni yıkadı pakladı. Gerçi ebe Şükriye hanım, önünde sonunda çarpılacağımızı söyledi ama. Ay oğlum manyak mısın, ne vaftizi ya? Mişigan'da mı yaşıyoz, bilmeden Katolik olduk da haberim mi yok? Mahallemizin imamı kulağına üç kere: "Kaan Can, Kaan Can, Kaan Can" diye ismini okudu, sonra da nüfusa yazdırdık işte adını.

-Ya bak gördün mü? Beni vaftiz ettirseydiniz böyle ısırmazdı ayıcık. Demek bi bildii varmış. Kesin siz beni sünnet de ettirmişsinizdir. Sünnet resimlerim nerde, acilen onnarı ortadan kaldırmalıyım. Bunnarın hepsi dini simge.

-Vah yavrum vah. Vah oğulcuğum vah. Bu başkanlık koltuunu kaybetmek seni iyice getmiş. Evladım, senin fıtığın vardı. Daha beş aylıkken sünnet oldun. O yüzden düğün müğün yapamadık. İçimde ukdedir. İnşallah bu Temmuz'da dayının oğluyla beraber şöyle anlı şanlı bi sünnet düğünüyle bi sün...

-Hayır, hayır istemiyorum. Anne sen benim okul hayatımın bitmesini mi istiyosun ya? Ya zaten ninemin Hacı oluşu, dedemin sakalı, senin bir mevlitte taktığın örtü, ablamın küçükken mahalle camiinde aldığı yazlık eğitim, hepsi ama hepsi benim başkanlıktan yasaklanma sebebimmiş. Bugün ayı bana tüm bunları tek tek, yazılı olarak sundu. Yazmışlar annem, yazmışlar. Hatta bak sen, ablam, babam, bizim bakkal, teyzeler, halalar hepsi okul idaresince yasaklanmışsınız. Artık okulun bahçe duvarına kadar bile gelemeyeceksiniz. Başkanlığım gitti bari okul hayatım bitmesin anne. "Beni buralarda arama, arama anne. Kapıda adımı sorma. Saççlarıma ayı düştü, koparma anneee". Anne hapse düşersem, ziyaretime örtülü gelme olur mu? Mümkünse pastanın içine de okumam için de elifba cüzü koyma. Ben yandım, sen yanma anneeee!

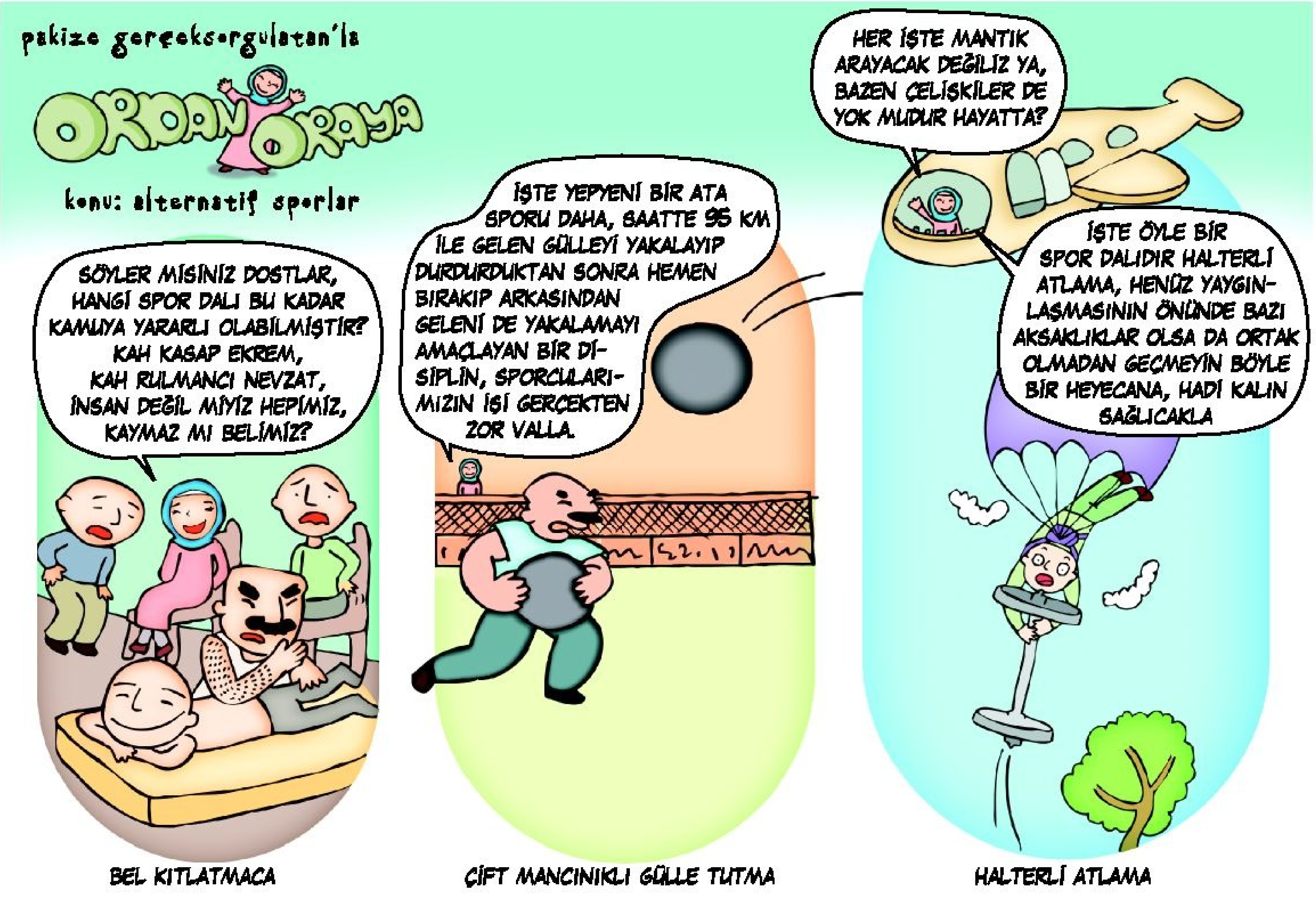

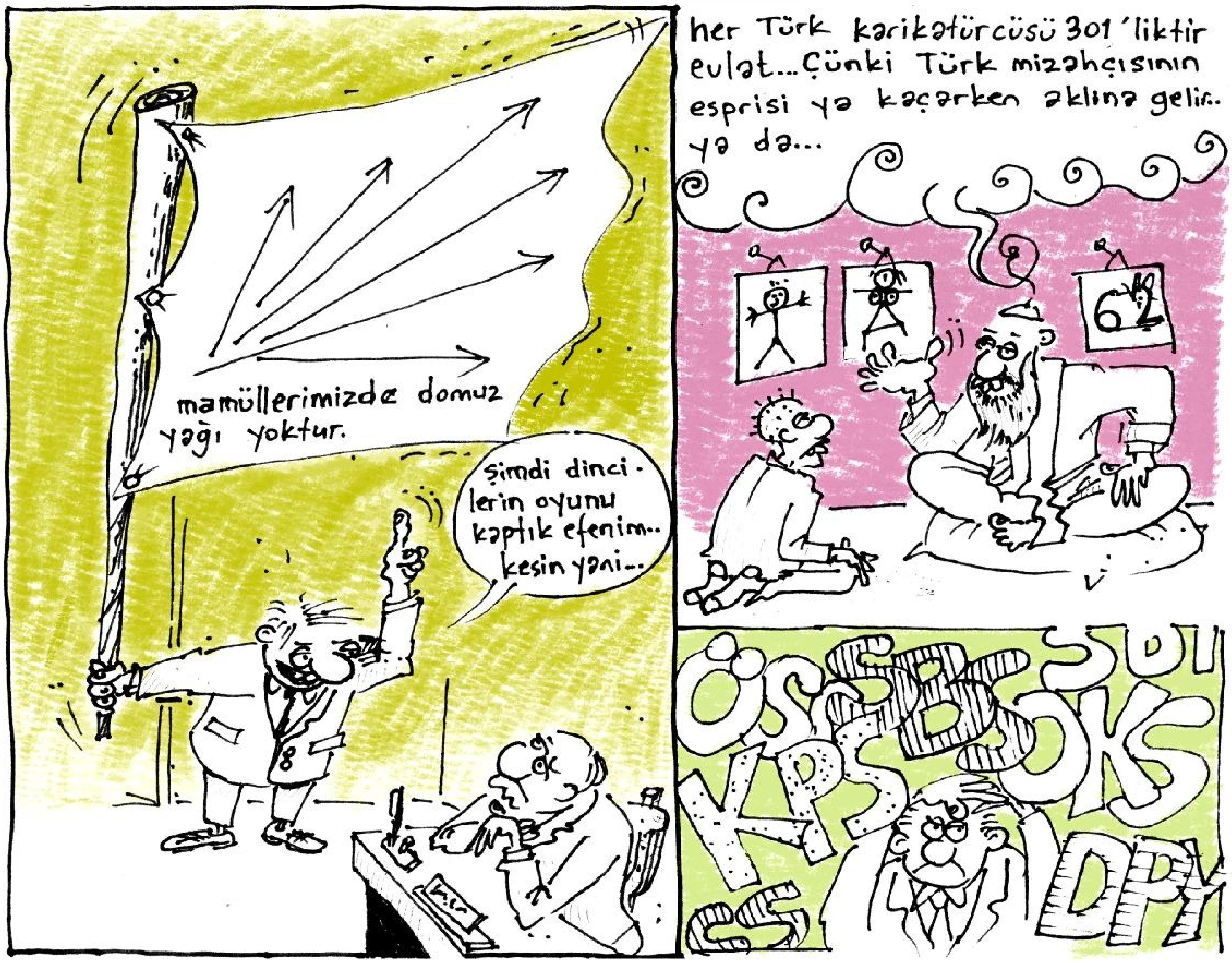

dinayet hodja

o'ngaa

Figan-ı Lügati-t Türk'ten seçmeler

Ömer Faruk Dönmez

"Melankoli"

Latinceden (melancolie) dilimize girmiş olan melankoli; hüznün ve kederin hâkim olduğu bir ruh halini anlatmak için kullanılır ve tahmin edileceği gibi, 'melan' ve 'koli' sözcüklerinin birleşmesiyle oluşmuştur.

Arapça bir sözcük olan mel'an; dolmuş-taşmış demektir. İtalyanca bir sözcük olan koli ise; içinde eşya bulunan paket anlamına gelir. Dolayısıyla, 'kolilerin dolup taşması' manasındaki melankoli; zaman içerisinde, öğrenci milletinin kafasını koli olarak algılayan bir eğitim sisteminin, bu kafaları ezber ve gereksiz bilgilerle doldurması sonucu ortaya çıkan, aptallaşmış, ruhsuz, ilkesiz, idealsiz gençliğin bunalım psikolojisini anlatmak için kullanılır olmuştur. Bu tuhaf ve ezberci sistem, gerekli gereksiz her şeyi deli gibi ezberletmek suretiyle, gençleri bunalıma ve melankoliye sürüklemiştir.

Şimdi gelelim, gençleri melankoliye sürükleyen bu eğitim sisteminin nasıl ortaya çıktığına…

Hiç de güvenilir olmayan kaynaklardan derlediğimiz bilgilere göre, her zaman olduğu gibi, yine, güzel bir ülke varmış. Burada insanlar huzur içinde yaşar, birbirlerini sever ve sayarlarmış. Fakat kötü kalpli düşmanlar, her masalda olduğu gibi, bu masalda da, boş durmuyorlarmış. Önceleri, bu güzel ülkeyi savaşla ele geçirmeye çalışmışlar. Ama bu güzel ülkenin güzel insanları, barışta cennet, savaşta cehennem gibiymişler. O mülayim, sessiz sakin, işinde gücünde, mütevekkil insanlar, vatan tehlikeye girdi mi, aslan kesiliyorlarmış. Nice büyük ve kanlı savaşlar olmuş ama, kötü kalpli düşmanlar, bu sevimli memleketi bir türlü ele geçirememişler.

Günlerden bir gün Emperyalist-Kapitalist-Modernist Kral, adamlarını toplayıp "Ulan…" demiş, "Biz bu adamların ülkesini neden bir türlü ele geçiremiyoruz? Neden onların yeraltı ve yerüstü zenginliklerinden bir türlü faydalanamıyoruz? Neden insanları köleleştirip kendi sömürgeci düzenimiz için kullanamıyoruz ha?"

"Çünkü efendimiz…" diye söz almış kralın soytarısı, "Bunlar savaşçı bir millettir. Bunlarda bir ordu var maazallah düşman başına. Allah Allah deyip bir yürüdüler mi dağlar taşlar yürüyor! Bir de kudretli kösleri davulları var, yer gök inliyor! Bizim paralı, çıkarcı, adi, sarhoş, beş para etmez askerlerimiz de tırsıp kaçacak delik arıyorlar."

"Bırak soytarılığı da, bu işler nasıl düzelecek, onu söyle!" diye kükremiş emperyalist kral.

"Efendimiz…" diye yaltaklanmış soytarı, "Bunların kitabında cihat diye bir şey var. Cihat ilan edildi mi adamlar tuhaflaşıyor. Adeta kontrolü kaybediyorlar. Bütün güçleriyle, canlarıyla, mallarıyla savaşmaya başlıyorlar."

"Nasıl kurtulacağız bu cihat denen şeyden?" diye sormuş kapitalist kral.

"Tabiîki ünlü düşmesi sayesinde!" diye araya girmiş, geçen masaldan tanıdığımız filologbaşı. "Ünlülerden oluşan dejenere bir sınıf oluşturacağız. Bu ünlüler, şöhretten başları dönünce, ister istemez düşük bir hayat yaşamaya başlayacaklar. Millet 'ünlü düşmesi' olayına iyice alışınca, cihat sözcüğünde de bir ünlü düşmesi meydana getireceğiz: artık cihat değil chat yapacaklar!"

"Biraz karışık olmakla birlikte…" demiş modernist kral, "Teorinin tutarlı yanları olduğunu da itiraf etmeliyim…"

"Bana ne! Bana ne!" diye soytarılık etmiş soytarı, "Haşmetmeap, geçen masalda filologbaşının dediği olmuştu; bu masalda da benim dediğim olsun noolur!"

"Soytarılık etme de fikrini söyle!" demiş emperyalist kral, "Bir görüş alışverişinde bulunalım dedik, adamı pişman ettiniz, demokrasiyle yönetilen ülkelere çevirdiniz sarayı! Şuna bak: her kafadan bir ses çıkıyor!"

"Kral hazretleri…" diye başlamış soytarı, "Mesele sadece bir kelimeden ibaret değil ki! Hadi ünlü düşmesi sayesinde, cihat değil chat yapmaya başladılar diyelim… Fakat adamların Kitab'ında öyle şeyler var ki, baş etmek mümkün değil. Tek çare, Kitab'ı bunların elinden almak! O zaman işleri bitti demektir!"

"İyi de, nasıl?" diye tekrar kükremiş kapitalist kral.

"Kral hazretleri… Uygulamak biraz zaman alacak ama, derin bir planım var benim. Bu milletin çocukları, dört beş yaşından itibaren Kitab'ı öğrenmeye başlar. On iki yaşından itibaren de Kitab'ın gereklerini yerine getirmeye başlarlar. Eee, hal böyle olunca, yirmi yaşına gelmeden, vatanına milletine âşık, din ü devlet için can vermeye hazır aslanlar gibi olurlar. Biz bunları öyle şeylerle meşgul etmeliyiz ki, çorun çocuğun Kitab'la uğraşacak vakti kalmasın!"

"Nasıl oğlum nasıl!" diye bağırmış yine modernist kral, "Lafı uzatıp durma, Avrupa Yakası başlayacak, gidip onu seyredeceğim daha!"

"Haşmetmeap… Biliyorsunuz modernizm, meşgul ederek işgal etmek demektir. Biz bu ülkeyi asırlardır topla tüfekle işgal edemedik; ama şimdi insanları sürekli meşgul etmek suretiyle işgal edeceğiz! Öyle bir eğitim sistemi kuracağız ki, öğrencilerin nefes alacak vakitleri kalmayacak! Çağdaşlık, modernlik, uygarlık, bilimsellik, ilericilik, gelişimcilik gibi, ne olduğu tam olarak belli olmayan bazı kavramlar uydurup, verdiğimiz eğitimin kutsal, dokunulamaz, tartışılamaz ve eleştirilemez bir eğitim olduğunu söyleyeceğiz. Fizik, Kimya, Biyoloji, Matematik, Edebiyat, Tarih, Coğrafya falan fişman fıstık derken, ezber ve gereksiz bilgileri yığdıkça yığacağız zavallıların beynine. Öğrenci milleti sonunda iyice kafayı yiyecek ve sağlıklı düşünemez olacak. Yirmi beş yaşına gelip üniversite mezunu bir işsiz olunca da, hah hah ha, bak sen artık, hüzün, keder, bunalım, melankoli! Hem unutmayalım kral hazretleri, melankolikleri yönetmek alkolikleri yönetmekten daha kolaydır!"

"İyi de…" diyerek kirli sakalını kaşımış emperyalist kral, "Bu sisteme niye uysunlar ki, aklı başında biri çıkıp itiraz edecektir."

devamı 8. sayfada

müzeyyen yılmaz

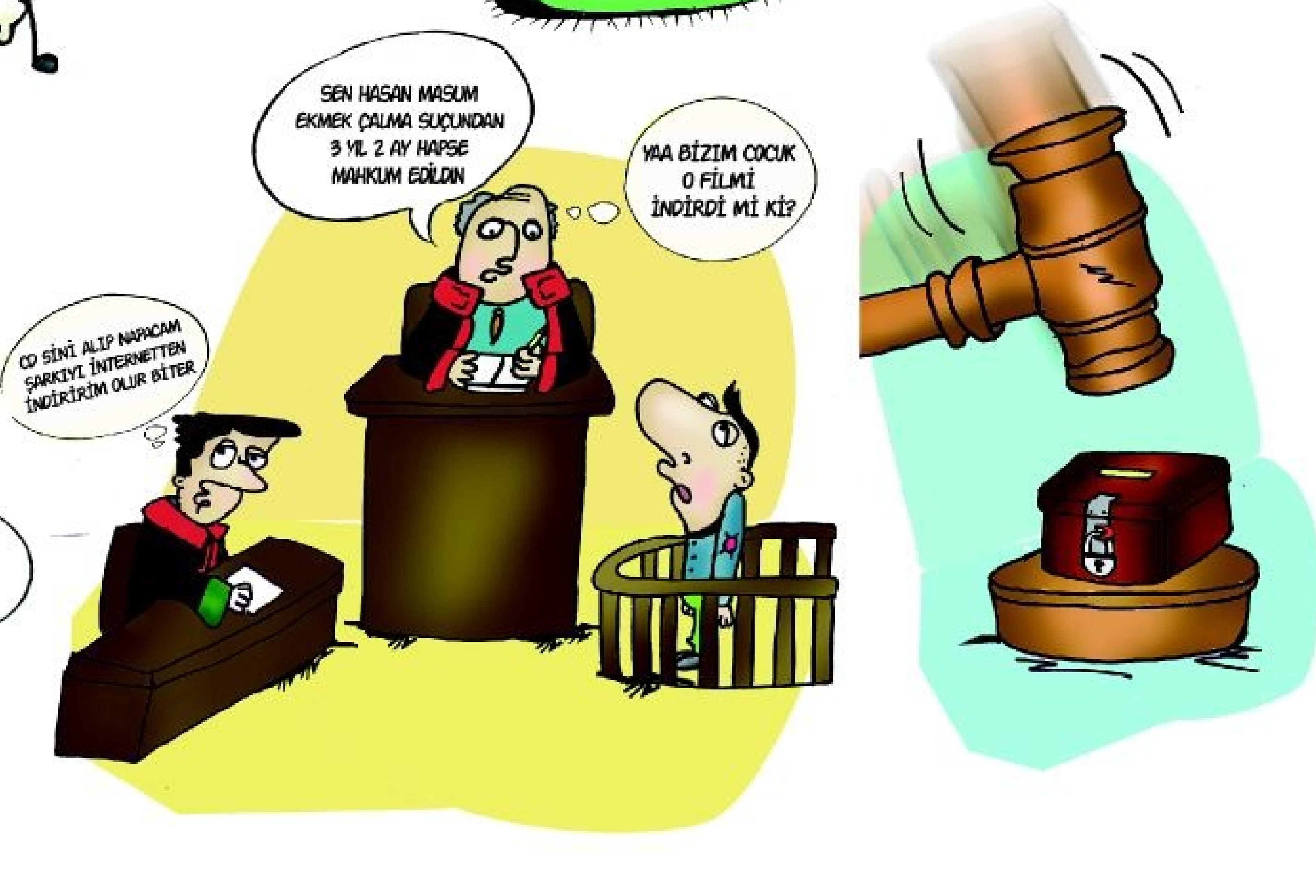

Hayal Market

Ahmet Altay | admin@e-mizah.com

Merhaba sevgili dostlar. Köşem ile alakalı ya da alakasız:) görüş ve önerilerinizi mail adresime bekliyorum. Sevgi ile kalın.

"Mizahı Seven, Hayatı Sever."

Değerli CafCaf okurlarım. Aklınıza gelen ve güzel olduğunu düşündüğünüz espriler benimle paylaşın. Bende beğenirsem isminizi belirterek çizerim. Ne dersiniz?

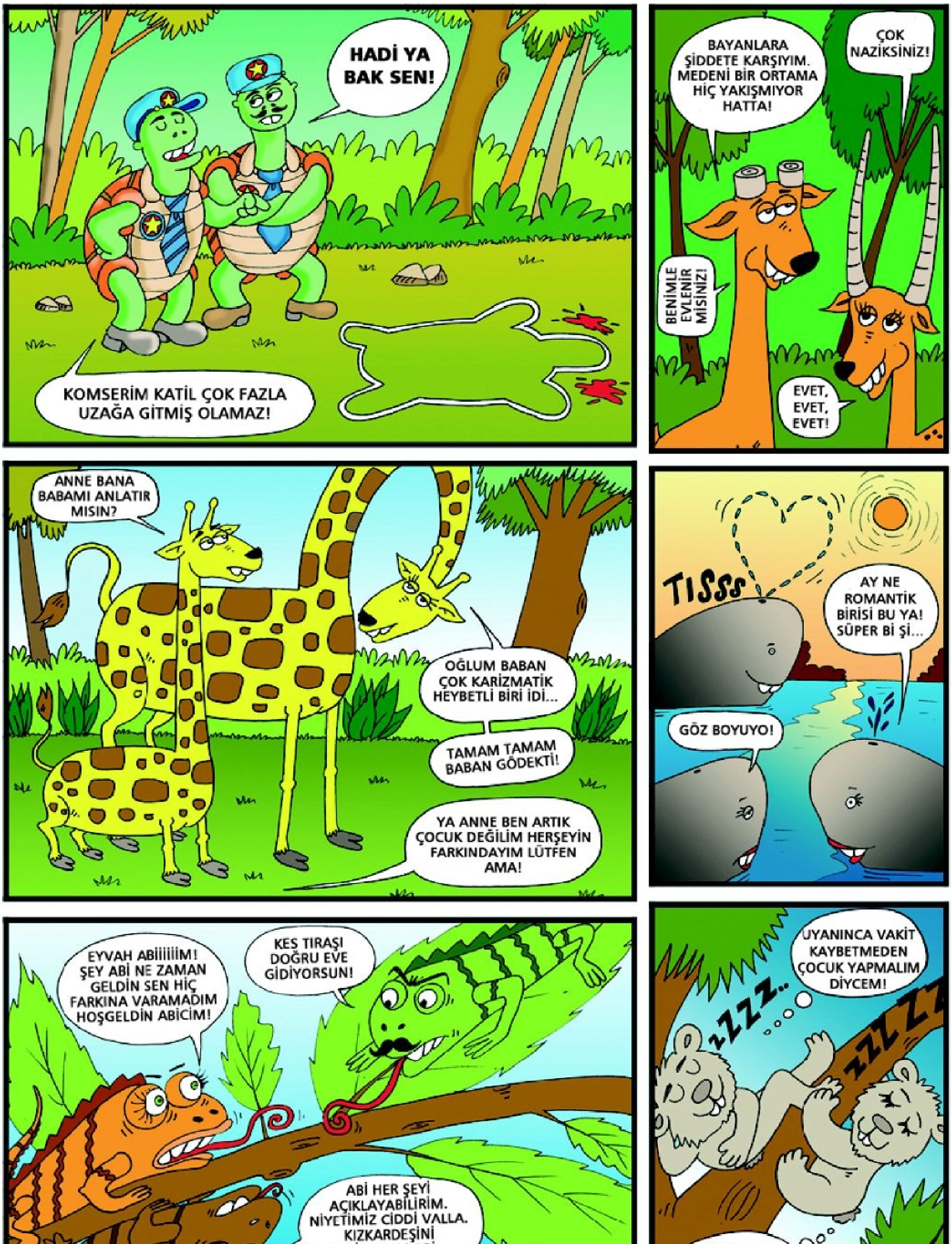

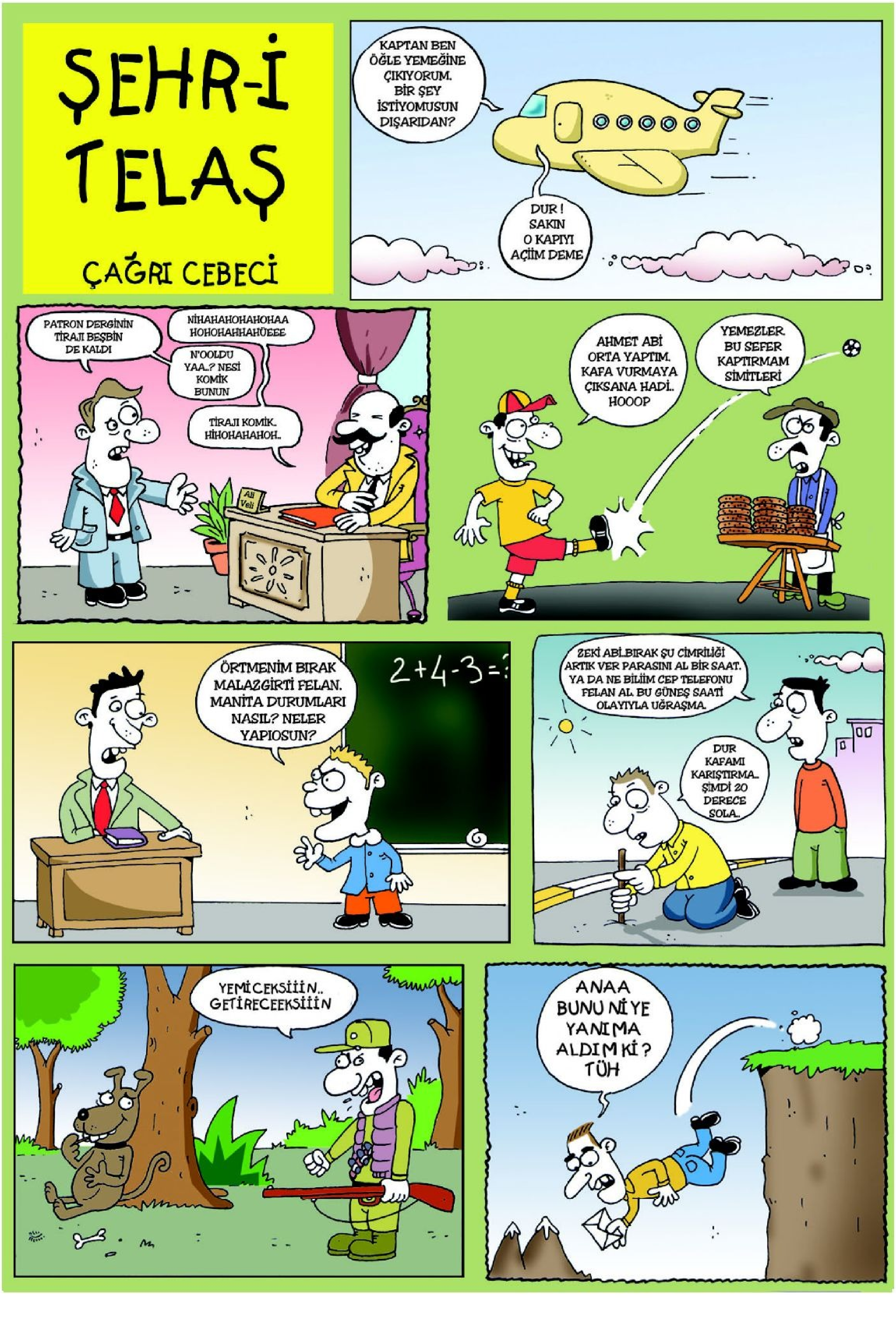
ŞEHR-İ TELAŞ
ÇAĞRI CEBECİ
KAPTAN BEN ÖĞLE YEMEĞİNE ÇIKIYORUM. BİR ŞEY İSTİYOMUSUN DIŞARIDAN?
DUR ! SAKIN O KAPIYI AÇIİM DEME
PATRON DERGİNİN TİRAJI BEŞBİN DE KALDI
NİHAHAHOHAHOHAA HOHOHAHHAHÜEEE
N'OOLDU YAA..? NESİ KOMİK BUNUN
TİRAJI KOMİK. HİHOHAHAHOH..
Ali Veli
AHMET ABİ ORTA YAPTIM. KAFA VURMAYA ÇIKSANA HADİ.. HOOOP
YEMEZLER. BU SEFER KAPTIRMAM SİMİTLERİ
ÖRTMENİM BIRAK MALAZGİRTİ FELAN. MANİTA DURUMLARI NASIL? NELER YAPIOSUN?
2+4-3=?
ZEKİ ABİ.BIRAK ŞU CİMRİLİĞİ ARTIK VER PARASINI AL BİR SAAT. YA DA NE BİLİİM CEP TELEFONU FELAN AL. BU GÜNEŞ SAATİ OLAYIYLA UĞRAŞMA.
DUR KAFAMI KARIŞTIRMA.. ŞİMDİ 20 DERECE SOLA.
YEMİCEKSİİİN.. GETİRECEEKSİİİN
ANAA BUNU NİYE YANIMA ALDIM Kİ ? TÜH